

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4624/2020
09.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Жежељ адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступају ћерке ВВ из ... и ГГ из ... и Никола Митић адвокат из ..., ради конституисања службености, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1100/20 од 14.05.2020. године, у седници већа одржаној 09.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1100/20 од 14.05.2020. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1100/20 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 335/18 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је у корист тужиоца конституисана стварна службеност провођења електроенергетског вода, постављањем бандера (стубова), каблова и неопходне електро-монтажне инсталације дуж пута установљеног уговором о купопродаји овереним пред Петим општинским судом у Београду Ов.бр. ../79 од 10.05.1979. године, који се налази на послужном добру преко којег се и конституише службеност на катастарској парцели .. КО ..., а у корист повласног добра – стамбеног објекта у улици ... број .., постојећег на катастарској парцели .. уписаној у лист непокретности број .. КО ..., ради прикључења на дистрибутивно-енергетски систем од стране радника Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Електродистрибуција“ Београд, а што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 110.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1100/20 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 335/18 од 20.06.2019. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што

је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.450,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - одлуке о трошковима поступка, тужилац и тужена су благовремено изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права. Тужилац са предлогом да се о ревизији одлучује сходно члану 403. став 2. тачка 2. и члану 404. Закона о парничном поступку, док је тужена предложила да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке решења.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозволjenост изјављених ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизије парничних странака нису дозвољене.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизије су изјављене против решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизије тужиоца и тужене нису дозвољене.

У поступку по ревизији којом се само побија одлука о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП о дозвољености ревизије у ситуацији када је другостепени суд преиначио првостепену одлуку и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**